

visc ara. El meu pare un anit em va dir: Julio alçat que vull que veges una cosa i de la meua finestra vaig veure com tiraven tots els volums del Registre Civil dintre d'un camió, per a cremar-los en qualsevol lloc. No m'oblidaré mai de la manera que volaven els papers, les fulles dels llibres i el soroll que feien quan queien al camió. Recordo que el meu pare estava molt afectat, després al fer-me major vaig comprendre per què. Aquell fet no era solament la qüestió material de cremar llibres, allò era la destrucció d'una part fonamental de la història del poble de Les Coves, i crec que no representava cap ideologia concreta, només la barbàrie i la manca de respecte per les institucions i pels propis covarxins. He volgut contar-ho per a que, aquells qui han tingut la fortuna de no viure aquell temps, reflexionen i aprenen, perquè les errades també ensenyen. El resultat és que a l'any 1993, tenim 11 volums de defunció, 13 de naixement i 7 de matrimonis. El nostre Registre comença l'any 1938, quan podríem tindre llibres des de l'any 1870, que és quan es promulgà la primera llei de Registre Civil".

- **Julio vosté sap moltes coses...**

"No, no és cert. El que passa és que són molts anys i a mi sempre m'ha agradat llegir i estudiar les coses. La gent pensa que tot lo relacionat amb el jutjat es avorrit i enfarragós però no és així, sobre tot el tema que estàvem parlant abans. És molt interessant. Recordo que en una ocasió fins i tot vaig donar una xicoteta xarrada a un curs de l'escola sobre el Registre Civil".

- **Abans ha parlat sobre els expedients de matrimonis civils. Quants s'han celebrat?**

"Cal distingir entre tramitació de l'expedient i celebració. Hem tramitat bastants, però no sempre s'han volgut casar ací. Matrimonis només he celebrat 4; bé en realitat són 5 però l'últim per raons de salut vaig delegar en Francisca Barrada quant aleshores era Jutgessa Substituta. Recordo especialment el primer matrimoni que vaig celebrar. Era precisament una persona de la meua família".

- **Pot ser este fet el millor de tots al llarg d'estos 16 anys?**

"No del tot. Casar a una neboda va ser molt bonic, fins i tot em vaig emocionar, però

allò que més satisfacció m'ha produït com a persona i com a discret representant de la justícia, són aquells actes de conciliació acabats amb avinença. Com per exemple un problema entre familiars, que veus que al fons de tot n'hi ha ganes de solucionar-ho, perquè hi han sentiments d'estima entre ells. És una immensa alegria veure que es reconcilien".

- **Que es reconcilien gràcies a vostè?**

"Mira tampoc gràcies a mi, jo només ajudo".

- **Com és possible que siga tant modest?**

"No és modestia, és la pura realitat. Tampoc n'hi ha que mitificar al Jutge. A més jo crec que esta paraula "jutge" a la gent els fa una miqueta de, si no por, al menys respecte. Tan si es tracta d'un Jutge de carrera com de Pau. I no deu de ser aixina".

- **Sí, però el Jutge tant un com l'altre té poder...**

"Es cert que tenim algunes atribucions".

- **Que vosté mai ha utilitzat, que ho sàpiga...**

"No ha fet falta. Els covarxins, sempre parlant en general, són o som, gent pacífica. Pense que el veritable poder que té el Jutge està en la informació de la que disposa. Pensa que al Jutjat apleguen coses a les que no té accés ningú".

- **Sempre es pensa que el Jutjat tracta de coses desagradables, és així?**

"Hi han coses molt conflictives. Jo recordo especialment un parell de problemes conjugals entre parelles d'ací, al principi que exercia com a Jutge, que foren realment greus. Després està la intervenció en les morts violentes. Allò que anomenem alçament de cadàver. També es molt impactant sobretot si la mort ha

sigut suïcidi. Això és molt fort sobre tot per la situació familiar que desencadena. És brutal.

Però jo diria que on el Jutge de Pau es troba en una situació més delicada és quan ha de mitjançar entre dues persones que coneix de tota la vida i que estan afrontades per alguna qüestió. Aleshores et trobes sol, front el problema i la teua propia consciència. Tots volen tenir la raó i tu has de procurar ser just i donar-la a aquell que objectivament la té. Com es quasi segur l'altre no quedarà gens content. També pot passar que no els la pugues donar a cap dels dos, aleshores ets malcontents seran dos".

- **Ha tingut enemistats entre la gent del poble per estos tipus de casos?**

"Si tenim en compte tots els actes de conciliació que he celebrat jo diria que no molts. No, no crec que tinga enemistats a conseqüència del meu càrrec i si les tinc no em consta".

- **Deu de ser difícil mediar entre dues persones que coneixes?**

"De vegades pot ser una dificultat, però també té la seua part positiva. Quan més coneixes l'entorn familiar, social, etc., tens més elements per a poder comprendre l'actuació de la gent i per a poder aplegar a una conclusió".

- **La seua tasca, o la d'un Jutge de Pau en general és molt d'agrair. La gent li sol donar les gràcies?**

"En general no. Però sempre hi han excepcions".

- **Aleshores, quina compensació té?**

"Per a mi, haber ajudat a la gent del meu poble o al menys haver-ho intentat, m'ompli de satisfacció. I ara des de l'any 1989, crec, tenim una xicoteta paga del Ministeri de Justícia".

- **Ara compensa econòmicament, al menys?**

"No, en absolut. Es tracta d'una quantitat simbòlica. Alguns companys meus dien que és "de risa". Però si el Ministeri no dona més serà perquè pensa que no m'ho guanyem o perquè no pot pagar més. De tota manera jo he exercit durant molts anys sense cobrar una pesseta de ningú, aixina que ara estic content amb el que m'han donat. A més a més, està la compensació personal de la que parlava abans".

- **També està el prestigi que dona el càrrec...**

"Prestigi no crec. Però sempre m'he sentit acollit per la gent i per les institucions locals, i això ho vull agrair públicament".

- **Jo sé, Julio, que vosté és un gran diplomàtic, però en honor a la veritat he de dir que institucions de gran pes a nivell local s'han oblidat en alguna ocasió del Jutge.**

"Pot ser, però jo mai he pensat que fora una desanteció a la meua persona ni tal sols al càrrec que representava".

- **Un altra obligació del Jutge consisteix en assistir als actes públics, no?**

"Sí, sempre que l'Alcalde va acompanyat de la Corporació Municipal, també va el Jutge. I és per això que també disposa de vara que és símbol d'autoritat. En este cas la primera autoritat al municipi, d'un dels tres poders de l'Estat, el Poder Judicial".

- **Ara ha no la porta mai, la vara, per què?**

"Quan Vicente Pastor va ser elegit Alcalde, començà la Corporació a deixar d'usar-la i jo també. Finalment ja no les agarrem mai. Encara recordo quan Bautista Villaplana sempre les tenia preparades abans de començar un acte i les repartia. La del Jutge és molt bonica, amb puny de plata i unes borles de seda".

- **Com han sigut les relacions del Jutjat de Pau amb l'Ajuntament?**

"M'agrada que em facen esta pregunta perquè molta gent creu que és tot el mateix. Encara que el Jutjat estiga ubicat al mateix edifici és independent de l'Ajuntament. Respecte a les relacions jo diria que han segut sempre millorables. He coincidit amb tres Alcaldes, Miguel Zaragoza, Vicente Albert i Manuel Enric Garcia, i sempre he rebut tot el suport i ajuda per part d'ells. En l'utilització de les

LA PRIMERA BODA CIVIL AL JUTJAT DE LES COVES.